

Vitauts Mihalovskis

Publicēts: 07.05.2021.

Par nopelniem Latvijas integrācijā Eiropas Savienībā un NATO un par nopelniem valsts labā 2004. gadā Vitautam Mihalovskim piešķirts Viestura ordenis. Par godprātīgu darbu vairākkārt apbalvots ar Latvijas Valsts Aizsardzības ministrijas un Nacionālo bruņoto spēku apbalvojumiem. 2011. gada 4. maijā V. Mihalovskis saņēma nozīmi "Ogres Goda pilsonis" un pašvaldības Atzinības rakstu. V. Mihalovski šī nosaukuma piešķiršanai izvirzīja Ogres izglītības un sporta iestāžu darbinieki par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas valsts attīstībā un Ogres pilsētas kultūras un sporta tēla veidošanā.

Vitauts Mihalovskis (15.02.1946. – 09.05.2020.) dzimis Limbažu rajona Viļķenes ciema Šķirstiņos, Robežnieku dzirnavās. Tēvs, pēc izcelsmes lietuvietis, bijis melderis un kokzāgētavas vadītājs, māte – vietējā veikala vadītāja.

Mācību gaitas V. Mihalovskis uzsācis Āsteres četrgadīgajā skolā. Pirmā saskarsme ar sportu un sacensībām zēnam radās brīdī, kad Viļķenē ar jaunajiem puīšiem sāka nodarboties fizikultūras skolotājs, entuziasts Vitauts Liepiņš. Tad sekojušas mācību gaitas Limbažu vidusskolā. V. Mihalovskis iestājies sporta skolas vieglatlētikas nodaļā un trenējies pie pedagoga Jāzepa Viškera. 1964. gadā Vitauts uzsācis studijas Latvijas Valsts fiziskās kultūras institūtā (Latvijas Sporta pedagogijas akadēmija), ko pabeidzis ar izcilību kā sporta spēļu speciālists. Studiju laikā Vitauts pastiprināti pievērsies rokasbumbas spēlei, trenējies pie Rozālijas Zemvaldes, un jau pēc neilga laika iekļuvis institūta rokasbumbas izlasē. Drīz vien komanda cīnījies par iekļūšanu republikas čempionāta pirmajā trijniekā (1968. gadā izcīnīta otrā vietā, pēc gada – pirmā).

Pēc institūta beigšanas un dienesta armijā V. Mihalovskis vienu sezonu spēlēja Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā, tad atgriezies Fizikultūras institūta komandā, vēlāk spēlēja Ogres rajona un Latvijas lauku sporta biedrības "Vārpa" izlases komandās.

1968. gadā, pēc institūta beigšanas, V. Mihalovskis nosūtīts darbā par rokasbumbas treneri uz Ogres bērnu jaunatnes sporta skolu, diemžēl darbu pārtraucis iesaukums Padomju armijā. Atgriežoties no armijas, darbs turpināts - no 1980. līdz 1987. gadam Vitauts vadījis Ogres bērnu un jaunatnes sporta skolu. Skolā izauguši republikas izlases spēlētāji un sporta meistari: Juris Jonāns, Valts Bērziņš, Ojārs Ošiņš, Einārs Siliņš, Jānis Dušelis, Vilnis Āzens u.c.. 1971. gadā Augstākās sporta meistarības skolas vecākais treneris Andris Drēska piedāvājis uzņemties izlases komandas trenera pienākumus, lai sagatavotos Vissavienības skolēnu spartakiādei Kazahijā. Divos gados komanda izaugusi par vienu no spēcīgākajām Padomju Savienībā.

1991. gadā V. Mihalovskis kļuvis par Ogres 54. zemessardzes (ZS) bataljona Iķšķīles vada komandieri, 1993. gadā – par bataljona štāba Operāciju plānošanas virsnieku. 1995. gadā Vitauts pārcelts dienestā Nacionālo bruņoto spēku (NBS) štābā par Operācijas plānošanas pārvaldes apmācības daļas virsnieku. Vēlāk arī par šīs pārvaldes priekšnieku. Zināšanas un militārā pieredze gūta

dažādas mācībās: ASV Nacionālā gvarde, NATO mācības Dānijā, Operāciju plānošanas mācības Lielbritānijā, Baltic Challenge mācības Latvijā un ASV Džordža Maršala skolā Vācijā.

1998. gadā V. Mihalovskis pārcelts uz Aizsardzības ministriju (AM), lai sagatavotos aizsardzības atašeja (zemākais diplomātiskais rangs ārlietu resorā vai diplomātiskās pārstāvniecības darbinieks) darbam, apstiprināts par aizsardzības atašeju Dānijā, Zviedrijā, Norvēģijā. Viņa funkcijas – uzturēt militāra rakstura sakarus ar attiecīgo valstu valdībām un politiķiem, mēģināt pārliecināt tos, kuri apšaubīja Latvijas nepieciešamību iestāties NATO. V. Mihalovskis koordinējis Latvijas AM un NBS sadarbību ar Dāniju, Zviedriju un Norvēģiju. 2003. gadā pārcelts dienestā Lielbritānijā un Nīderlandē.

2007. gadā V. Mihalovskis beidzis militāro karjeru un atgriezies Latvijā. Viņam piešķirta pulkvežleitnanta pakāpe. Par godprātīgu darbu V. Mihalovskis vairākkārt apbalvots ar Latvijas valsts AM un NBS apbalvojumiem: 1996. gadā NBS komandiera Goda zīme "Par centību militārajā dienestā", 1998. gadā AM atzinība Goda zīme, 1999. gadā – "Par ieguldījumu BS attīstībā", 2001. gadā NBS komandiera Goda zīme "Par nopelniem". 2004. gadā LR Sauszemes spēku/Zemessardzes komandiera pirmās pakāpes apbalvojums Goda zīme "Par kalpošanu tautai un Latvijai", 2004. gadā LR Aizsardzības ministra Piemiņas medaļa "Sekmējot Latvijas dalību NATO", 2004. gada IV šķiras Viestura ordenis.

2011. gada 4. maijā V. Mihalovskis saņēma nozīmi "Ogres Goda pilsonis" un pašvaldības Atzinības rakstu. V. Mihalovski šī nosaukuma piešķiršanai izvirzīja Ogres izglītības un sporta iestāžu darbinieki par nozīmīgu ieguldījumu Latvijas valsts attīstībā un Ogres pilsētas kultūras un sporta tēla veidošanā

V. Mihalovska dzīvē būtisku vietu ieņem fotogrāfija. Interese par mākslu Vitautam radusies vidusskolas laikā, bet fotografēšanai pastiprināti pievērsies pēc armijas. 1971. gadā viņš pieteicies foto klubā "Ogre", mācījies kopā ar tagadējo kluba biedru Mārtiņu Vilipsonu, kursus vadījis Jānis Ansons. Vēlāk radošajā izaugsmē liela nozīme kluba vadītājam Egonam Spurim un fotogrāfiem, kluba biedriem Intai Rukais un Andrejam Grantam. Neskatoties uz ilgo dienestu ārpus Latvijas, V. Mihalovskis šo vaļasprieku, fotografēšanu, nav atstājis novārtā. Tapušas 12 personālizstādes. V. Mihalovskis šobrīd vada foto klubu "Ogre" un tā mērķis un uzdevumi ir turpināt labās fotogrāfijas tradīcijas Ogrē un dot zināšanas un pieredzi jaunajiem kluba biedriem. Lai to panāktu, tiek organizētas tikšanās ar pieredzējušiem māksliniekiem un fotogrāfiem, darbu apskate un analīze, kluba iekšējie konkursi par dažādām tēmām, foto plenāra rīkošana, izstāžu apmeklēšana un redzētā analīze, tikšanās un sadarbība ar citiem foto klubiem no Latvijas, kā arī piedalīšanās dažāda mēroga foto izstādēs. V. Mihalovskis ir tiešās dzīves fiksētājs jeb radošā dokumenta pārstāvis fotogrāfijā. Viņš piedalījies izstādēs ne tikai Latvijā, bet arī Dānijā, Dienvidslāvijā, Japānā un Slovākijā. Piedalījies dažādās radošajās darbnīcās, foto akcijās un projektos. V. Mihalovska darbi ir demonstrēti semināros un kongresos gan Latvijā, gan ārzemēs - ASV, Vācijā, Austrijā, Japānā, Krievijā. Skolotāja un kolēģa Egona Spura piemiņai katru gadu Ogrē tiek rīkots starptautisks seminārs "Egona Spura ceļš" ar ievērojamu pasaules fotogrāfu piedalīšanos.

Runājot par piederīgu Ogrē, Vitauts atzīst: "Laikam attieksmē pret kaut ko, to vislabāk raksturo, ja saka "Mans...". "Mana valsts", "Mana pilsēta", "Mana Ogre"...Un es godīgi saku "Mana Ogre"! Šeit pavadīti jau 42 gadi - interesanti, radoši un saspringta darba pilni gadi. Lai arī darbs vai dienests laiku pa laikam ir mani aizvedis prom no šīs pilsētas, atkal esmu atgriezies pie "trim priedēm, kur Ogre ar Daugavu tiekas"."

Pirmās atmiņas par Ogrē V. Mihalovskis atminas no 1967. gada: "Grupa studentu ieradāmies pie savas kolēģes Valentīnas Pastares svinēt Ziemassvētkus brīvā dabā Zilajos kalnos. Spilgti iespaidies atmiņā gājiens uz Zilajiem kalniem - no Mīlestības kalniņa cauri bagātīgi piesnigušajai Ogrē. Likās, ka atrodos kaut kur pastkartēs redzētajos Alpos. Tā bija Ogre bez Trikotāžas kombināta un dzīvojamā masīva Mālkalnes prospektā, bet ar "Muciņu"- peldošu vasaras kafejnīcu uz Ogres upes un jau zust sākušo kūrorta pilsētas sajūtu."

V. Mihalovskim ir trīs meitas Inga, Nelda un Lelde, un četri mazbērni. "Mana sieva dienesta laikā bija mans lielākais balsts. Ārīji piedalījās pieņemšanās un vakariņās ar citu valstu diplomātiem, mītnes zemes politiķiem un militārajām personām, īsā laikā apguva angļu valodu un gan Kopenhāgenā, gan Londonā vadīja un aktīvi piedalījās aizsardzības atašeju sievu rīkotajos pasākumos," saka V. Mihalovskis.

Ogrē Vitauts nonācis pēc studijām. "Laikam pats liktenis mani sūtīja uz šo pilsētu, jo pēc sadales man bija jānododas strādāt uz Olaini. Tur jaunajam speciālistam deva dzīvokli. Mani studiju biedri bija pāris un gatavi ģimenes dzīvei. Viņi tika nosūtīti strādāt uz Ogrē,

kur dzīvoklis bija jāgaida vairāki gadi. Tā nu kolēģi palūdza un mēs apmainījāmies ar nākošajām dzīves un darba vietām. Tā, lūk. Taisnība parunai, ka labi darbi vienmēr tiek atmaksāti ar labu. Tā arī es priecājos un lepojos, ka esmu ogrēnietis.”

<https://www.ogresnovads.lv/lv/vitauts-mihalovskis>